

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 2T/196/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2511011073
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 01. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Kondllová
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2017:2511011073.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Andrey Kondllovej a prísediacich Jozefa Drinku a Ľudmily Juríčkovej v trestnej veci obžalovaného H. D. pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 odsek 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 364 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 18.1.2017 takto

rozhodol:

Obžalovaný:

H. D., nar. XX.XX.XXXX N. O., trvale bytom D., V.. S. Č.. XXXX/XX,

je vinný, že

dňa XX.XX.XXXX v čase približne o 04:00 hod. v F., na ulici O., počas verejnosti prístupnej hudobno-tanečnej zábavy v tzv. „Spolkovej záhrade“, H. D. vyvolal slovnú roztržku s N. K., do ktorej vstúpil slovné Z. Š. s cieľom predísť fyzickým útokom, na čo ho H. D. udrel päšťou do hlavy, hneď na to H. D. spoločne s odsúdeným Z. S., fyzicky napadli N. K. tak, že tohto obaja opakovane päšťami udierali do tváre a trupu, H. D. ho tiež kopol do oblasti pravého vonkajšieho členka a po následnom páde N. K. na zem došlo k vybočeniu tohto členka von a v prvom štádiu k zlomenine zadnej hrany píšťaly a v druhej fáze k roztrhnutiu členkového väzu, následne H. D. spoločne s odsúdeným Z. S. začali opakovane udierať päšťami do hlavy a trupu Z. Š., ktorý po tom, ako ho jeden raz kopli do trupu, spadol na zem, svojím konaním spôsobil Z. Š., pomliaždenie a podkožné krvácanie ľavej priočnej oblasti, oderku ľavého horného viečka, zmliaždenie na ľavej strane hrudníka a pravej bedrovej oblasti, pomliaždenie a oderky v ľavej spánkovej oblasti, zranenia vyžadujúce dobu liečenia bez potreby práceneschopnosti v trvaní najviac 7 dní a N. K., odreninu nosa, krvný výron ľavej očnénice, zranenia vyžadujúce dobu liečenia v trvaní najviac 1 týždeň, pričom poškodený N. K. pádom na zem po kopnutí H. D. utrpel zlomeninu vonkajšieho členka vpravo s posunom, zlomeninu zadnej hrany píšťaly vpravo s posunom, roztrhnutie vnútorného postranného väzu členka vpravo, vyžadujúce si dobu liečenia spojenú s práceneschopnosťou v trvaní najmenej 12 týždňov t.j. 84 dní,

t e d a

- inému úmyselne ublížil na zdraví,
- sa dopustil fyzicky, verejne a na mieste verejnosti prístupnom hrubej neslušnosti a výtržnosti tým, že napadol iného,

č í m s p á c h a l

- prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona v znení účinnom do 31.08.2011 v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 364 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona.

Z a t o s a
o d s u d z u j e

Podľa § 364 odsek 1 Trestného zákona, § 36 písmeno j) Trestného zákona, § 37 písmeno h) Trestného zákona, § 38 odsek 2 Trestného zákona, za použitia § 41 odsek 1 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona sa mu výkon trestu odňatia slobody podmienične odkladá.

Podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona sa mu určuje skúšobná doba v trvaní 15 (pätnásť) mesiacov.

Podľa § 288 odsek 1 Trestného poriadku súd poškodených:

1/ N. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D., T. S. Č.. XXXX/XXB

2/ UNION zdravotnú poisťovňu, a.s. , C. Č.. XX/A, XXX XX C., IČO: XXXXXXXX,

s nárokmi na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Piešťany podal dňa 5.12.2011 na obžalovaného H. D. obžalobu pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 odsek 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 364 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona a na obžalovaného Z. S. obžalobu pre prečin výtržníctva formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 364 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona na skutkovom základe, že

dňa X.X.XXXX v čase približne o 04:00 hod. v F., na ulici O., počas verejnosti prístupnej hudobno-tanečnej zábavy v tzv. „Spolkovej záhrade“, H. D. vyvolal slovnú roztržku s N. K., do ktorej vstúpil slovnou Z. Š. s cieľom predísť fyzickým útokom, na čo ho H. D. udrel pästou do hlavy, hneď na to H. D. spoločne s Z. S., fyzicky napadli N. K. tak, že tohto obaja opakovane pästami udierali do tváre a trupu, H. D. ho tiež kopol do pravého predkolenia, v dôsledku čoho N. K. spadol na zem, následne H. D. spoločne s Z. S. začali opakovane udierať pästami do hlavy a trupu Z. Š., ktorý po tom, ako ho jeden raz kopli do trupu, spadol na zem a ďalej H. D. začal znovu fyzicky napádať N. K., pričom nedbal na správanie, ktorým sa N. K. snažil vyvolať zdanie stavu bezvedomia a nehybnosti, ale s krátkymi prerušeniami ho kopal do nôh a ostatných častí tela, rukami ho chytil za odev, triasol s ním, a popri tom ho udieral pästami v smere na trup a hlavu, svojím konaním spôsobil Z. Š., pomliaždenie a podkožné krvácanie ľavej priočnej oblasti, oderku ľavého horného viečka, zmliazdenie na ľavej strane hrudníka a pravej bedrovej oblasti, pomliaždenie a oderky v ľavej spánkovej oblasti, zranenia vyžadujúce dobu liečenia bez potreby práceneschopnosti v trvaní najviac 7 dní a N. K., odreninu nosa, krvný výron ľavej očnice, zranenia vyžadujúce dobu liečenia v trvaní najviac 1 týždeň, pričom súčasne H. D. spôsobil N. K. zlomeninu vonkajšieho členka vpravo s posunom, zlomeninu zadnej hrany píšťaly vpravo s posunom, roztrhnutie vnútorného postranného väzu členka vpravo, vyžadujúce si dobu liečenia spojenú s práceneschopnosťou v trvaní najmenej 12 týždňov t.j. 84 dní.

Súd vykonal na hlavnom pojednávaní rozsiahle dokazovanie výsluchom obžalovaných, svedka a poškodeného, znalca z odboru zdravotníctva, svedkov A., L., K., Š. B. Č., prečítaním svedeckých výpovedí svedkov Š. a Kovára, oboznámených listinných dôkazov, ako aj ďalšieho obsahu spisu a z vykonaného dokazovania zistil nasledovné:

Obžalovaný H. D. na hlavnom pojednávaní využil svoje zákonné právo a k predmetnému skutku odmietol vypovedať. V prípravnom konaní uviedol, že to čo sa mu kladie za vinu nie je pravda, na zábave v F. v Spolkovej záhrade bol, s N. K. mal roztržku, bolo to len slovné. On ho chytil za tričko, to že by ho udrel a kopol, je vymyslené. Nie je pravda, že by mu zlomil nohu, ani tam fyzicky nenapadol nikoho iného. Z. S. bol taktiež na tej zábave, nemá vedomosť, že by on niekoho napadol. Konflikt so K. popísal tak, že K. do obžalovaného hrkol do chrbta, začal mu nadávať, preto ho obžalovaný chytil pod krk, za odev na hrudníku. Potom ho chytil aj poškodený, pustili sa, prišiel tam S., ktorý povedal, aby nerobili

somariny. Išli cez cintorín, ktorý je za diskotékou, preskočili plot, pretože je to skratka. Práveže sa vôbec neponáhľali. Trénuje box za H. Z. H. N..

Obžalovaný Z. S. na hlavnom pojednávaní využil svoje zákonné právo a k predmetnému skutku odmietol vypovedať. V prípravnom konaní uviedol, že v F. bol XX.XX.XXXX, v ranných hodinách sa končila zábava. Je však z tohto všetkého obvinený neprávom, svedkovia klamú. H. D. sa tam pochytil s nejakým chalanom, ktorý sa volá K., to však obvinený zistil až dodatočne. Chytili si bundy, bolo vidieť, že sa idú biť. Obvinený ich rozdelil, odtiahol H.. Zo zábavy išli skratkou, preskočili plot na staré ihrisko. Ako vychádzali z cintorína, zastavila ich hliadka, že sa stal na zábave nejaký incident. Bol s E. B. D.. Popiera, že by na zábave niekoho napadol, keď sa niekto bráni, nemôže to byť fyzické napadnutie. Dal niekomu facku, nakoľko sa cítil byť ohrozený a bránil sa. Následne sa dotýčnemu ospravedlnil. Určite to nebol K., ani Š., za to dá krk, tých sa ani nedotkol.

Svedok a poškodený N. K. na hlavnom pojednávaní uviedol, že XX.XX. išiel na diskotéku do Spolkovej záhrady s A. B. L., kde tancovali. Niečo na neho skríkol D., na čo sa ospravedlnil D. a ešte povedal Š., aby odišli preč. D. zaútočil ako prvý na Š., Š. odhodilo dozadu, a potom obaja začali svedka biť, aj D., aj S.. Najskôr päšťami, údery smerovali do jeho tváre, do trupu, potom ho kopali do stehien a predkolenia. Následne spadol na zem, kde s ním ešte D. triasol a kopal. Vtedy zacítil prudkú bolesť, mal zlomené predkolenie. Viac ho bil D., S. len tak sporadicky, asi si chcel len udrieť. Udierali ho do celého tela päšťami, aj ho kopali. Keď cítil, že má zlomenú nohu, robil sa radšej, že je v bezvedomí. D. ho však aj tak naďalej napádal, potom S., K.Á. B. L. niečo rozprávali a odišli preč. S. ešte kričal, že ešte bude horšie, keď to oznámia. Obžalovaný D. mu e-mailovou komunikáciou ponúkol peniaze, aby to neriešil cestou polície. Obžalovaný D. pri konfrontácii so svedkom poprel, to čo tvrdí poškodený, poprel aj e-mailovú komunikáciu, na čo poškodený po opätovnom poučení o následkoch krivej výpovede uviedol, že vypovedal pravdu.

Svedok a poškodený Z. Š. v prípravnom konaní uviedol, že XX.XX.XXXX sa zabávali na zábave v F.. Konflikt začali obžalovaní so K., keď tam prišiel dostal od D. údery do tváre. Potom D. s tým druhým bili K., ten spadol na zem. Svedok mu išiel na pomoc, dostal ranu a spadol na zem tiež. Potom sa išiel umyť a keď sa vrátil, K. nemohol stúpiť na nohu. Zase ho D. napadol úderom do hlavy a K. spadol na zem, tam ho opakovane D. kopal.

Znalec z odboru zdravotníctva, odvetvia ortopédia, Z.. B. E. na hlavnom pojednávaní uviedol, že N. K. utrpel zlomeninu vonkajšieho členka vpravo s posunom, hodnotenú ako ťažké zranenie, zlomeninu zadnej hrany píšľaly vpravo s posunom - ťažké zranenie, roztrhnutie vnútorného členka vpravo - ľahké zranenie. Tieto zranenia najpravdepodobnejšie vznikli násilím strednej až vysokej intenzity, ktoré pri zlomenine pravého členka pôsobilo zprava do ľava na oblasť vonkajšieho členka vpravo. Zlomenina členka vznikla v kombinácii priameho a nepriameho násilia, pričom priame násilie bol úder ako kop do oblasti pravého vonkajšieho členka. Po následnom páde došlo k vybočeniu tohto členka von a v prvom štádiu k zlomeniu zadnej hrany píšľaly a v druhej fáze k roztrhnutiu členkového väzu. Predmetom násilia bol tupý predmet. Mechanizmus vzniku zranení tváre je opakované násilie strednej intenzity, ktoré pôsobilo spredu dozadu na tvár. Jednalo sa minimálne o dva údery tvrdým tupým predmetom, pravdepodobne päšťou. Čo sa týka zranení poškodeného, predpokladá dva údery na vznik zranenia na pomliaždenie tváre a nosa. Pokiaľ poškodený uvádza 10 úderov, mohlo to byť 10 úderov s nízkou až strednou intenzitou. Ťažkým zraneniam zodpovedá jeden úder kopnutím a následný pád na zem. Zlomenie pravého členka si vyžiadalo operačné riešenie, pričom boli potrebné 3 operácie, a sadrová fixácia v dĺžke 7 týždňov a následná rehabilitácia. Liečba bola komplikovaná infekciou v operačnej rane, čo predĺžilo čas hojenia a doby práceneschopnosti. Vážne obmedzenie na obvyklom spôsobe života poškodeného trvalo 12 týždňov, práceneschopnosť sa mohla predĺžiť na pol roka v dôsledku bolesti. Ešte 8 mesiacov po úraze pretrvával opuch členka, deficit hybnosti členka bol 20%. Tento stav vzhľadom na odstup času možno považovať za ustálený. Poškodený bol obmedzený na bežnom spôsobe života a to: v oblasti hygienických a životných úkonov, nutnosťou pobytu na lôžku, obmedzením v oblasti fyzickej záťaže a čiastočne bol odkázaný na starostlivosť inej osoby - personálu nemocnice. Významné obmedzenie mobility trvalo do 30.09., následne obmedzenie - čiastočné, spočívajúce v sadrovej fixácii bolo do 21.09.2010. S poukazom na trvalý následok, ktorým je obmedzenie hybnosti pravého členka, je toto zranenie pre poškodeného ukončením kariéry športovca.

MUDr. L. E., znalec z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvie traumatológia, taktiež vypracoval znalecký posudok na poškodeného K., ktorý utrpel odreninu nosa, krvný výron ľavej očnice, zlomeninu vonkajšieho členka, s posunom členkovej kosti navonok a zlomeninu zadnej hrany dolného konca píšľaly bez posunu. Tieto zranenia spôsobili zníženie hybnosti členkového kĺbu a skoršie zostarnutie tohto kĺbu. Zlomenina členka môže vzniknúť priamo i nepriamo, buď kopnutím alebo udretím. Najpravdepodobnejšie je, že poškodený bol zranený priamo, násilie smerovalo z boku, z prednej časti, takisto zranenia udretie očnice a nosa vznikli zavinením cudzou osobou. Dĺžka obmedzenia na bežnom spôsobe života a liečba trvali 72 dní, ktorá je adekvátna a primeraná. Takisto aj práceneschopnosť.

Svedok P. A. na hlavnom pojednávaní uviedol, že bol na diskotéke v Spolkovej záhrade s poškodeným K.. Vie, že tam prišli obžalovaní, a niečo sa spýtali Š.. Potom začali Š. B. K. udierať. Nevie, kto z obžalovaných začal prvý, ale údery smerovali na hlavu Š. B. K.. Š. si potom išiel umývať tvár, pretože bol krvavý, údery následne smerovali na K.. Viac ho udieral D. ako S.. K. po viacerých úderoch na hlavu spadol na zem. V úderoch obžalovaní pokračovali, na zemi ho bil už len D., nohami, pästami, aj ho kopal. V prípravnom konaní svedok podrobne popísal vznik konfliktu, zhodne ako na hlavnom v pojednávaní, trval na tom, že D. uderil do tváre K. rukou, pästou, v úderoch pokračoval, aj keď K. ležal na zemi. Toto skončilo príchodom policajtov, kde nadiktovali aj policajtom, kto napadol poškodeného, že to boli D. a S.. Policajti chceli zastaviť skupinku, v ktorej D. a S. išli z miesta skutku, došlo ku konfliktu medzi E. a jedným policajtom. Videl, ako policajti následne odviezli D., S. a E..

Svedok R. L. na hlavnom pojednávaní uviedol, že keď sa vrátil z WC, videl ako D. a S. bijú K. B. Š.. Videl tam päste a kopance. Pribehol a volal sanitku, lebo K. a Š. boli zranení. Prišla tam aj polícia, na ostatné si nespomenul. V prípravnom konaní svedok skutok podrobne popísal tak, že videl ako D. a S. bili K. a K., na zemi do nich aj kopal. K. ležal na zemi, akoby bol odpadol, bol nehybný, aj napriek tomu ho bil D., skákal mu po nohách, aj ho udieral pästami.

Svedok Z. K. na hlavnom pojednávaní uviedol, že pred dvomi rokmi cez leopoldovské hody, bol ako príslušník OO PZ F. velený do služby, s tromi ďalšími kolegami, pričom nad ránom boli zavolaní do Spolkovej záhrady k bitke. Diskotéka už končila, boli tam skupinky podnapitých osôb, ktorí ukazovali k lavičke, že tam niekto leží. Našli osobu, okolo ktorej bolo ďalších 10-15 ľudí, a traja sa dali na odchod. Keďže bolo podozrenie, že sú to útočníci, sadol do auta, aj s dvomi mladšími kolegami ich prenasledovali. Boli chytené tri osoby, pričom vie, že jednou z nich bol S. a druhou D.. Tieto osoby boli zadržané a predvedené.

Svedok S. Š. na hlavnom pojednávaní uviedol, že si už nič z incidentu nepamätá, vie, že bol v F. v Spolkovej záhrade, videl muža, ktorý ležal na zemi a volali mu sanitku. Ale kto ho zbil, svedok nevie. V prípravnom konaní svedok uviedol, že videl ako na parkete dvaja muži na krátko ostrihaní, bili a kopal mladíka v smere na tvár, ten mladík na zemi bol krvavý, nemohol sa brániť. Preto mu išiel svedok pomôcť. Nevie povedať po mene, kto ho napadol. Napadnutá bola ešte jedna osoba, mená útočníkov nevie uviesť. Policajti zobrali viacej osôb.

Svedok A. Č. na hlavnom pojednávaní uviedol, že bol na zábave, pričom počul výkrik vstávaj, otočil sa, prišiel k poškodenému K., ktorý ležal na zemi. Posunul ho k stromu, a bežal do tašky pre telefón, aby zavolał sanitku. Priebeh bitky, ani kto ho bil, nevidel, ani sa k tomu nevie vyjadriť. Na iné okolnosti si nespomenul.

Z prečítanej svedeckej výpovede B. O. vyplynulo, že XX.XX.XXXX boli s kolegom Č. upovedomení, že v F. v Spolkovej záhrade je bitka. Do areálu vošli naraz aj s ďalšími kolegami s druhou hliadkou, pričom tam našli ležať muža, a pri ňom stáť nejaké osoby. Jedna z týchto osôb bola H. D. a druhou Z. S., treťou bol E.. Došiel s E. aj do konfliktu, pretože tento chcel silou mocou zdvíhať poškodeného zo zeme. Kolega C. musel E. od svedka odťahovať ďalej. Ako prišla sanitka, tak D. aj ďalší dvaja, E. a S., sa postavili pred murovaný plot, na čo ľudia začali kričať, že utekajú. Hneď preto išli za nimi, a začali ich prenasledovať s kolegom C.. Po celý čas ich mali na dohľad a kričali na nich, aby zastavili a neutekali. Podarilo sa im ich aj zadržať. Jedna hliadka zastavila E. a ďalšie služobné vozidlo S. a D..

Z prečítanej výpovede svedka Z. C. vyplynulo, že XX.XX.XXXX vykonával službu s Z. K., boli vyzumení o bitke v Spolkovej záhrade. Prišli tam naraz aj s druhou hliadkou, ktorú tvorili O. B. Č.. Neznáma osoba im oznámila, že pri lavičke leží muž, ktorý mal byť napadnutý a dobitý. Pri ňom stáli ďalšie osoby. Medzi

týmito bol aj S., ktorého svedok pozná z policajnej služby. Bola tam slovná výmena medzi O. B. E., zapamätal si ho preto, lebo E. bol neskôr predvedený na OO PZ F.. Ležiaci muž bol pri vedomí, zisťovali, čo sa stalo, keď niekto zakričal, že utekajú. Boli to osoby, ktoré boli označené ako útočníci bitky, ktorí ju mali vyvolať. Ešte na mieste opakovali výzvu, aby zostali osoby stáť, túto neuposlúchli a preto ich začali prenasledovať. Spoločne sa obom hliadkam podarilo zadržať E., S. B. D. pri úniku z miesta činu.

Z prečítanej výpovede svedka Z. Č. vyplynulo, že boli informovaní, že v Spolkovej záhrade došlo k bitke, bol tam zhluk viacerých osôb, ktorých počet nevie, a bola tam aj fyzicky napadnutá osoba, ktorá sa volala K.. Mal zlomenú nohu. V skupine osôb, na ktoré Š. ukázal, že ide o útočníkov, boli S., D. B. E.. Ešte tam boli aj ďalšie dve osoby, ale tie odišli. Následne potom D., S. B. E. a začali utekať, preskočili plot smerom k futbalovému ihrisku. S kolegami ich prenasledovali, a podarilo sa im ich zadržať.

Z prečítanej výpovede M. L. vyplynulo, že XX.XX.XXXX bol na zábave v F., neskôr sa dozvedel, že sa tam riešil nejaký dobitý chlapec. Vraj sa tam niečo stalo K.. Na zábave videl aj D., aj S.. Fyzické napadnutia, ani bitku konkrétne nevidel.

Z prečítanej výpovede K. K. vyplynulo, že XX.XX.XXXX bol na zábave v F., prišiel tam až ku koncu. Videl iba K. ležať na zemi a bol od krvi. Všímol si tam aj D., aj iných ľudí, žiadnu bitku však nevidel.

Z prečítanej výpovede G. C. z poisťovne UNION, zdravotná poisťovňa, vyplynulo, že je poverená zastupovať poisťovňu ohľadne poistenca N. K., ktorému bola poskytnutá zdravotná starostlivosť. Náklady predstavovali sumu 2.690,05 Eur. A tieto im neboli do dnešného dňa uhradené, a preto požadujú ich náhradu od obvinených.

Trestnú činnosť obžalovaných preukazujú aj v spise sa nachádzajúce zápisnice o rekonválnych s fotoalbumami, z ktorých vyplynulo, že N. K. opoznal H. D. B. Z. S. ako osoby, ktoré ho napadli v F. na tanečnej zábave v Spolkovej záhrade. Taktiež z nich vyplynulo, že R. L. opoznal H. D. ako osobu, ktorá fyzicky napadla N. K. a Z. Š. v F. na tanečnej záhrade v Spolkovej záhrade. P. A. opoznal H. D. r. a Z. S. ako osoby, ktoré fyzicky napadli K. a Š. v F. na tanečnej zábave s Spolkovej záhrade. Z. Š. opoznal H. D. a Z. S., pričom D. opoznal ako osobu, ktorá napadla N. K. a u Z. S. ako osobu, ktorá na 50% napadla N. K..

Zo zápisníc o konfrontáciách vykonaných v prípravnom konaní nevyplynuli žiadne skutočnosti, pretože konfrontované osoby zotrvali na svojich tvrdeniach. Poškodený K. usvedčil obžalovaných ako osoby, ktoré ho napadli, čo obžalovaní popreli.

Z lekárskej správy na poškodeného Z. Š. z X.X.XXXX vyplýva, že tento utrpel pomliaždenie a podkožné krvácanie ľavej pravej oblasti, oderku ľavej hornej časti, zmliaždenie na ľavej strane hrudníka a pravej bedrovej oblasti, pomliaždenie a oderky v ľavej spánkovej oblasti, zranenia vyžadujúce dobu liečenia bez potreby práceneschopnosti v trvaní najviac 7 dní.

Na základe takto vykonaného dokazovania súd vo veci rozhodol prvýkrát rozsudkom zo dňa XX.XX.XXXX a uznal vinu obžalovaných podľa obžaloby a uložil H. D. trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyri) roky, so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a Z. S. trest odňatia slobody v trvaní 1 (jeden) rok, podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní 2 (dva) roky. Poškodení boli s nárokmi na náhradu škody odkázaní na občianske súdne konanie.

V dôsledku odvolaní obžalovaných vo veci rozhodoval Krajský súd Trnava. Tento uznesením sp. zn. 3To/41/2014 zo dňa 31.07.2014 zrušil rozsudok Okresného súdu Piešťany v celom rozsahu a nariadil, aby súd I. stupňa vec v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

V odôvodnení uznesenia Krajský súd Trnava uviedol, že súd I. stupňa nevykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu, vo veci rozhodol preto predčasne. Skutkovú vetu prevzal z obžaloby aj napriek tomu, že vykonané dôkazy spôsob útoku zo strany obžalovaných takýmto spôsobom nepotvrdzujú. Ani ustálený spôsob fyzického útoku zo strany obžalovaných vo výrokovvej časti nezodpovedá vykonaným dôkazom. Tvrdenie poškodeného N. K. o spôsobe útoku vyvracia najmä znalec Z. B. E., keď popisoval mechanizmus tohto zranenia. Znalec uviedol, že zranenia, ktoré poškodený utrpel a to zlomeninu vonkajšieho členka vpravo s posunom, hodnotenú ako ťažké zranenie, zlomeninu zadnej hrany pľúc vpravo s posunom ako ťažké zranenie, roztrhnutie vnútorného členka vpravo ako ľahké zranenie, najpravdepodobnejšie vznikli násilím strednej až vysokej intenzity, ktoré pri zlomenine pravého členka

pôsobilo sprava doľava na oblasť vonkajšieho členka vpravo. Nie je preto preukázané, že N. K. spadol na zem, snažil sa vyvolať zkanie stavu bezvedomia a nehybnosti, pričom ho obžalovaný H. D. kopal do nôh. Mechanizmus ťažkého zranenia sa nezhoduje s popisom v skutkovej vete s vyjadrením znalca Z.. B. E.. Rovnako, čo sa týka následkov tohto zranenia, súd I. stupňa nedotiahol dokazovanie v tomto smere dokonca, hoci už na hlavnom pojednávaní dňa XX.XX.XXXX obžalovaný H. D. poukazoval na to, že poškodený po zranení odohral zápas. Obžalovaný toto tvrdenie v písomne podanom odvolaní preukázal aj internetovými zábermi, z ktorých vyplýva, že poškodený N. K. bol aj ďalej aktívnym hráčom. Znalec musí preto tieto skutočnosti ozrejmiť. Ak je poškodený N. K. aj naďalej aktívnym hráčom, bude nutné, aby znalec opätovne preskúmal rrtg snímky poškodeného, či sa tieto zhodujú s popisom zranení tak, ako ich znalec prevzal z chorobopisu poškodeného. Úlohou súdu I. stupňa preto bude doplniť dokazovanie v naznačenom smere, toto zamerať na zistenie motívu vzniku nedorozumenia, spôsob fyzického napadnutia zo strany oboch obžalovaných na poškodených tak, aby sa zhodovalo s mechanizmom vzniku poranení, ustáliť charakter najzávažnejšieho zranenia poškodeného N. K., jeho mechanizmus a následky.

Zo správy prezidenta HC Sporta Hlohovec, s.r.o. P. S. N. (č.I. 666) vyplynulo, že poškodený N. K. odohral prvý krát zápas po zranení 11.08.2011 (t.j. po roku od úrazu), a následne vynechal zvyšok prípravných zápasov a nastúpil až 03.09.2011 a 17.09.2011. Keďže ho limitovalo zranenie, nezapojil sa následne do tréningového procesu, a pracoval ako tréner prípravky klubu.

Súd predvolal na hlavné pojednávanie znalca z odboru zdravotníctva Z.. B. E., ktorý sa vyjadril ku skutočnostiam namietanými odvolacím súdom.

Znalec uviedol, že zranenia mohli vzniknúť s vysokou pravdepodobnosťou kombináciou priameho a nepriameho násillia. Priame násillie bol úder, prípadne kopanec vedený priamo na oblasť vonkajšieho členka, následkom čoho došlo k pádu, rotácii členka, kedy došlo k zlomenine zadnej hrany píšťaly, a následne k roztrhnutiu vnútorného členkového väzu. Poškodeného znalec naposledy vyšetroval dňa 10.05.2011, kedy lokálny nález bol deficit hybnosti pravého členka v rozsahu okolo 20%. Tento deficit hybnosti pravého členka je taktiež popisovaný v rehabilitačnom vyšetrení Z.. Č.. Limitujúce toto zranenie pre poškodeného mohlo byť vtedy, keby odohral zápas v máji. Pokiaľ prvý zápas odohral až 11.08.2011, k tomu sa nevie vyjadriť, pretože situácia so zranením už mohla byť po 4 mesiacoch úplne iná. Mal k dispozícii kompletnú röntgenovú dokumentáciu poškodeného, aj s posledným snímkom, kde sa jednalo o zhojenú zlomeninu v správnom postavení. Keď je už zlomenina zhojená, nemôže sa röntgenový snímok zhodovať so snímkom, ktorý bol pouřazový. Najzávažnejším zraním, ktoré utrpel poškodený, je zlomenina členka vpravo s posunom. Kopanie do pravého predkolenia a kopanie do nôh, ako je to uvedené v obžalobe sú jednou z príčin vzniku tohto zranenia. Druhou príčinou je pád poškodeného na zem, nekoordinovaný, kedy došlo k rotácii členka. Doba liečenia najzávažnejšieho zranenia poškodeného je 12 týždňov, vzhľadom na komplikácie, ktoré liečba priniesla. Závažné obmedzenie obvyklého spôsobu života trvalo po dobu liečby, teda 12 týždňov, avšak čiastočné obmedzenie obvyklého spôsobu života poškodeného v tomto prípade - čiastočné obmedzenie mobility vzhľadom na zranenie členka, trvali do ukončenia rehabilitácie, to znamená až do apríla roku 2011. V prípade, že je operačný výkon zrealizovaný správne, je dodržaný liečebný proces a všetky odporúčenia, je možné, aby sa športovec po takomto zranení vrátil opäť k aktívnej kariére. Čo sa týka zranení členka, nedá sa vylúčiť pri takomto type zranení aj mechanizmus vzniku zranenia čisto len pádom, avšak v tomto konkrétnom prípade vzhľadom na nález opuchu vonkajšieho členka, teda známok vonkajšieho zranenia u poškodeného K., je vyššia pravdepodobnosť toho, že toto zranenie vzniklo vonkajším priamym aktívnym násillím.

Poškodený N. K. sa k tomu vyjadril, že už nie je tréner, je znova aktívny hráč. Zhruba po pol roku po poslednom zápase (17.09.2011) začal aktívne hrať (t.z. rok a pol po úraze). Príčina konfliktu medzi ním a obžalovanými bola, že iba tancovali a obžalovaní ich začali biť, je to s odstupom času, presne si to už nepamätá.

Súd opätovne uznal vinu oboch obžalovaných podľa obžaloby, a to v poradí druhým rozsudkom zo dňa 28.01.2015 a uložil H. D. úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyri) roky nepodmienečne, so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia a Z. S. trest odňatia slobody v trvaní 1 (jeden) rok, podmienečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 2 (dva) roky. Poškodených súd odkázal s nárokmi na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Na základe odvolania obžalovaného D., keďže rozsudok sa stal voči obžalovanému S. právoplatný dňa 28.01.2015, rozhodoval vo veci Krajský súd Trnava.

Odvolačný súd uznesením sp. zn. 3To/38/2015 zo dňa 14.04.2015 vrátil vec po zrušení rozsudku súdu I. stupňa, a nariadil, aby vec opätovne v potrebnom rozsahu prejednal a rozhodol.

V odôvodnení odvolací súd uviedol, že je potrebné prisvedčiť odvolaniu obžalovaného, že súd I. stupňa sa pri doplnení dokazovania uspokojil so správou prezidenta HC Sporta Hlohovec s.r.o. P. S. N. (č.l. 666), podľa ktorej mal poškodený N. K. odohrať prvý zápas po zranení 11.08.2011. Obhajobou obžalovaného sa vôbec nevysporiadal, nekonfrontoval internetové zábery zo zápasu zo dňa 13.02.2011 s uvedenou správou P. S. N. a objektívne nezistil, kedy obžalovaný vôbec začal po zranení hrať. Z výpovede znalca Z.. B. E. totiž vyplýva, že závažné obmedzenie obvyklého spôsobu života trvalo po dobu liečby, teda 12 - týždňov, avšak čiastočné obmedzenie obvyklého spôsobu života v tomto prípade - čiastočné obmedzenie mobility vzhľadom na zranenie členka trvalo do ukončenia rehabilitácie, to znamená do apríla roku 2011. Všetky tieto skutočnosti totiž vzbudzujú pochybnosti o závažnosti zranenia poškodeného. Pôvodne totiž poškodený ako aj znalec v písomnom znaleckom posudku a výpovedi na hlavnom pojednávaní dňa 06.08.2012 uvádzali, že s poukazom na trvalý následok, ktorým je obmedzenie hybnosti pravého členka, je toto pre poškodeného ukončením kariéry športovca. Na hlavnom pojednávaní dňa 28.01.2015 už poškodený uviedol, že je znova aktívnym hráčom, a znalec sa tiež vyjadril, že v prípade, že je operačný výkon zrealizovaný správne, je dodržaný liečebný proces a všetky odporúčenia, je možné, aby športovec po takomto zranení sa opäť vrátil k aktívnej kariére. Ak teda znalec Z.. B. E. vznik najzávažnejšieho zranenia poškodeného popísal kombináciou priameho a nepriameho násillia, pričom priame násillie bol úder ako kop do oblasti pravého vonkajšieho členka a po následnom páde došlo k vybočeniu tohto členka von a v prvom štádiu k zlomeniu zadnej hrany píšťaľy a v druhej fáze k roztrhnutiu členkového väzu, je nutné túto skutočnosť vyjadriť aj v skutkovej vete rozsudku. Doplnením dokazovania bude potrebné objektívne zistiť, kedy poškodený po zranení začal aktívne hrať a v tej súvislosti konfrontovať internetové zábery zo zápasu zo dňa 13.02.2011 so správou prezidenta HC Sporta Hlohovec s.r.o P. S. N. a následne opäť vypočúť znalca k obmedzeniu v obvyklom spôsobe života a k závažnosti zranenia, ak skutočne poškodený odohral zápas už 13.02.2011.

Na základe právneho názoru vysloveného odvolacím súdom I. stupňový súd dopyčul znalca z odboru zdravotníctva Z.. B. E., ktorý na hlavnom pojednávaní uviedol, že v znaleckom posudku na str. 19 uviedol na otázku, či poškodenému K. vznikli ďalšie následky, že predpokladaným trvalým následkom môže byť obmedzenie hybnosti pravého členka ľahkého stupňa, a toto bude možné zhodnotiť až po ustálení zdravotného stavu, prípadne po roku od úrazu. Teda nekonštatoval, že poškodený má trvalé následky, tak ako to je napísané v uznesení Krajského súdu Trnava.

Čo sa týka obmedzenia obvyklého spôsobu života a závažnosti zranenia, na ktoré je taktiež poukazované v uznesení, tam sa vyjadril s tým, že poškodený teoreticky mohol hrať, avšak nemohol absolvovať plnú záťaž. Na toto tvrdenie by sa odvolal na zdravotnú dokumentáciu poškodeného, ktorá je súčasťou znaleckého posudku, a to na str. 14, kde je zo dňa 21.01.2011 záznam Z.. A. Č., lekára rehabilitácie, konštatované obmedzenie pohyblivosti členkového kĺbu nohy 10-15 stupňov, inverzia 30 stupňov a opuch členka do jedného cm. Dňa 18.02.2011 je podľa záznamu konštatované mierne zlepšenie, deficit 10 stupňov zohnutia členka, pronácia a supinácia nohy 30 stupňov, a prevádzanie činnosti nedokonalé. Dňa 07.01. Z.. N. konštatoval bolesti v oblasti nohy, mierne zateplenie zdurení, obmedzenú hybnosť. Až 04.04.2011 nálezom Z.. Č. (rehabilitácia trvala od 12.10.2010 do 04.04.2011, do úpravy pohyblivosti), bolo vtedy doporučené dorehabilitovať doma. Dňa 08.04.2011 v náleze Z.. V., boli popisované už len bolesti v oblasti päty, mierne obmedzená hybnosť s tým, že kontrola podľa potreby, to značí, že môže považovať liečbu za ukončenú a stav stabilizovaný. Zápas ktorý mal poškodený odohrať 13.02.2011, t.j. približne 6 mesiacov po zranení, nijako nemôže ovplyvniť zdravotnú klasifikáciu zranenia. Závery znaleckého posudku ohľadom doby liečby a závažnosti zranenia zápas, ktorý mal byť odohratý dňa 13.02.2011, nemení. Vzhľadom na to, že doba liečby 12 týždňov uplynula v októbri 2010, čo bol čas, kedy bol poškodený vážne obmedzený na obvyklom spôsobe života tak, ako je to uvedené v znaleckom posudku. Na základe dostupnej zdravotnej dokumentácie, ktorú mal znalec k dispozícii v období od januára 2011 do 08.04.2011, nedošlo k závažnému zhoršeniu zdravotného stavu poškodeného, s poukazom na zranenie v oblasti členka.

Svedok N. K. na hlavnom pojednávaní uviedol, že v rámci rehabilitácie začal trénovať, presné dátumy uviesť nevie. Nevie sa ani presne vyjadriť, že kedy nastúpil na prvý zápas.

Svedok P.. S. N. na hlavnom pojednávaní uviedol, že nie sú ako klub povinný viesť evidenciu zápasov. Zápisy počas zápasov vykonáva zapisovateľ. Klub sa stal profesionálnym klubom pred 6 rokmi, prvé dva roky to viedli dvaja ľudia, podrobná evidencia nemohla byť robená. To, či poškodený K. nastúpil v nejakom zápase, nevie potvrdiť, ani vyvrátiť. Podľa jeho názoru to eviduje Slovenský zväz hádzanej, ktorý má sídlo v Bratislave na Trnavskej ceste. Jarná súťaž začína koncom januára, začiatkom februára.

Zo zápisov z odohratých zápasov v hádzanej doručených na základe dožiadania súdu Slovenským zväzom hádzanej vyplynulo, že poškodený N. K. odohral za športový klub Sporta Hlohovec (po úraze zo dňa 01.08.2010) prvý zápas dňa 13.02.2011 (teda po pol roku) a ďalší až 14.09.2011.

Tretíkrát vo veci súd rozhodol vo vzťahu k obžalovanému H. D. rozsudkom zo dňa 28.9.2015 tak, že uznal vinu obžalovaného podľa obžaloby a uložil mu úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyri) roky nepodmienečne, so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Poškodených súd odkázal s nárokmi na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Na základe odvolania obžalovaného D., odvolací súd uznesením 3To/117/2015 zo dňa 19.1.2016 napadnutý rozsudok v celom rozsahu zrušil a vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal.

V odôvodnení odvolací súd uviedol, že prvostupňový súd sa ani napriek opakovanému vráteniu veci na nové konanie a rozhodnutie neriadil v celom rozsahu ustanovením § 327 odsek 1 Trestného poriadku, že je viazaný právnym názorom, ktorý vyslovil vo svojom rozhodnutí odvolací súd, a je povinný vykonať úkony a dôkazy, ktorých vykonanie odvolací súd nariadil. Opätovne formuloval skutkovú vetu tak, ako bola uvedená v obžalobe, pričom takýto mechanizmus zranení poškodeného K. ani po výsluchu znalca preukázaný nebol. Znalec nespochybnil závery znaleckého posudku z prípravného konania, čo sa týka mechanizmu vzniku najzávažnejšieho zranenia, ktoré mohli podľa znaleckého posudku vzniknúť s vysokou pravdepodobnosťou kombináciou priameho a nepriameho násillia, pričom priame násillie bol úder ako kop do oblasti pravého vonkajšieho členka. Po následnom páde došlo k vybočeniu členka von a v prvom štádiu k zlomenine zadnej hrany píšťaly a v druhej fáze k roztrhnutiu vnútorného členkového väzu. Znalec Z.. B. E. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní dňa 29.07.2015 nespochybnil svoje predchádzajúce vyjadrenia z hlavného pojednávania zo dňa 28.01.2015, keď uviedol, že čo sa týka zranenia členka, nedá sa vylúčiť pri takomto type zranení aj mechanizmus vzniku zranenia čisto pádom. Preto mal súd I. stupňa upraviť skutkovú vetu v obžalobe tak, že po slovách H. D. ho tiež kopol, vložiť slová „do oblasti pravého vonkajšieho členka a po následnom páde N. K. na zem došlo k vybočeniu tohto členka von a v prvom štádiu k zlomenine zadnej hrany píšťaly a v druhej fáze k roztrhnutiu členkového väzu,“ následne vypustiť zo skutku slová „H. D. začal napádať N. K., pričom nedbal na správanie, ktorým sa N. K. snažil vyvolať zdanie stavu bezvedomia a nehybnosti ale s krátkymi prerušeniami ho kopal do nôh a ostatných častí tela, rukami ho chytal za odev, triasol s ním, a popri tom ho udieral pästami v smere trupu a hlavy.“

Zmena znenia skutku v uvedenom smere má vplyv i na zmenu právneho posúdenia skutku, ktorého sa mal obžalovaný dopustiť. Na naplnenie žalovanej skutkovej podstaty trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 155 odsek 1 Trestného zákona je potrebné preukázať páchatelovi úmysel spôsobiť poškodenému ťažkú ujmu na zdraví. Z tohto hľadiska je treba preukázať, že páchatel vedel, že svojím konaním môže spôsobiť tento ťažší následok a bol s tým uzrozumený, pričom na takéto uzrozumenie možno usudzovať napríklad zo spôsobu vykonania takéhoto činu. Mechanizmus vzniku poranenia poškodeného jednorazovým kopnutím do oblasti pravého vonkajšieho členka nohy nemožno samo osebe považovať za uzrozumenie páchatela s možnosťou spôsobenia ťažšieho následku, najmä ak tento následok nevznikol priamo v dôsledku samotného kopnutia, ale nepriamo, po následnom páde poškodeného na zem, po ktorom došlo k vybočeniu tohto členka von a v prvom štádiu k zlomenine zadnej hrany píšťaly a v druhej fáze k roztrhnutiu členkového väzu. Vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že obžalovaný opakovane kopal poškodeného aj následne potom, čo tento spadol na zem. Preto konanie obžalovaného po uvedenej zmene skutku nenaplnuje zákonné znaky skutkovej podstaty trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 155 odsek 1 Trestného zákona, ale trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona účinného v čase spáchania skutku, pretože obžalovaný inému úmyselne ublížil na zdraví.

Obžalovaný H. D. nemá záznam v registri trestov ani v registri priestupkov a v mieste bydliska nebol priestupkovo riešený.

Podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona v znení účinnom do 31.08.2011, kto inému úmyselne ublíži na zdraví, potrestá sa odňatím slobody na šesť mesiacov až dva roky.

Podľa § 364 odsek 1, písmeno a) Trestného zákona, kto sa dopustí slovne alebo fyzicky, verejne alebo na mieste verejnosti prístupnom hrubej neslušnosti alebo výtržnosti najmä tým, že napadne iného, potrestá sa odňatím slobody až na tri roky.

Podľa § 20 Trestného zákona, ak bol trestný čin spáchaný spoločným konaním dvoch alebo viacerých páchatel'ov (spolupáchatelia), zodpovedá každý z nich, ako keby trestný čin spáchal sám.

Podľa § 36 písmeno j) Trestného zákona, poľahčujúcou okolnosťou je to, že páchatel' viedol pred spáchaním trestného činu riadny život.

Podľa § 37 písmeno h) Trestného zákona, priťažujúcou okolnosťou je to, že páchatel' spáchal viac trestných činov.

Podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností.

Podľa § 41 odsek 1 Trestného zákona, ak súd odsudzuje páchatel'a za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprisnejšie trestný. Popri treste prípustnom podľa takého zákonného ustanovenia možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak jeho uloženie by bolo odôvodnené niektorým zo zbiehajúcich sa trestných činov. Ak sú dolné hranice trestných sadzieb trestov odňatia slobody rôzne, je dolnou hranicou úhrnného trestu najvyššia z nich.

Dňa 11.2.2016 došlo k zmene predsedníčky senátu a následne aj prísediacich v danej veci, pričom obžalovaný H. D. na hlavnom pojednávaní dňa 18.1.2017, pred ktorým bol upozornený na zmenu právnej kvalifikácie skutku, so zmenou v zložení senátu v zmysle ustanovenia § 277 odsek 5 Trestného poriadku súhlasil, súd oboznámil podstatný obsah zápisníc z hlavného pojednávania, nakoľko od odročenia uplynula dlhšia doba a na základe takto vykonaného dokazovania súd zhodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či tieto obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní, alebo niektorá zo strán. Prihliadol pritom len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní a opieral sa o dôkazy, ktoré boli na hlavnom pojednávaní vykonané.

Z vykonaného dokazovania mal súd jednoznačne za preukázané, že skutok sa stal tak, ako je uvedené v skutkovej vete výroku rozsudku, pričom súd skutkovú vetu upravil v súlade s uznesením odvolacieho súdu 3To/117/2015 zo dňa 19.1.2016 tak ako je uvedené vyššie a súčasne v závere skutkovej vety vyjadril vznik ťažšieho následku u poškodeného N. K. po páde na zem.

Zo skutku je obžalovaný D. usvedčovaný predovšetkým svedeckou výpoveďou svedka-poškodeného N. K., ktorý uviedol, že ho napadli obaja obžalovaní, pričom viac ho bil D., ako aj výpoveďou svedka-poškodeného Z. Š.Š., ktorý uviedol, že keď išiel na pomoc poškodenému K., dostal od obžalovaného D. údery do tváre, po ktorých spadol na zem, pričom potom sa išiel umyť a po návrate ho opätovne obžalovaný D. udrel do hlavy. Napadnutie poškodeného K. obžalovaným D. potvrdil aj poškodený Š., ako aj ďalší svedkovia. P. A. presne videl, že na diskotéke boli napadnutí K. B. Š., údery im smerovali na hlavu, a že ich napadli D. B. S., pričom D. udieral K. viac, a na zemi, keď spadol K., už ho bil len D.. Toto potvrdil aj svedok L., že videl ako D. a S. bijú K. aj Š., videl päste a kopance, pribehol tam, aby zavolať sanitku, lebo K. a Š. boli zranení. Sú to priami bezprostrední svedkovia udalosti. Príslušník polície, ktorý prišiel na miesto činu K. uviedol, že boli chytené tri osoby na mieste činu, ktoré ľudia označili ako útočníkov. Vie, že nimi boli S. a D., tretieho meno zabudol. Taktiež z výpovedí príslušníkov polície, ktorých výpovede boli prečítané Č., O., C. vyplynulo, že riešili udalosť na mieste činu, kde ľudia popisali ako útočníkov D., S. B. E., a keď týchto príslušníci polície upozornili, aby sa nevzdávali z miesta činu, pokiaľ polícia rieši skutok, títo začali utekať. Následne boli dvomi hliadkami prenasledovaní a zadržaní. Taktiež obžalovaných usvedčujú aj listinné dôkazy, najmä zápisnice o konfrontáciách, kde poškodení tvárou v tvár usvedčili obžalovaných zo žalovaných skutkov, ale aj zápisnicami o rekogníciách podľa fotoalbumov, z ktorých vyplynulo, že svedkovia opoznali D. B. S. ako osoby, ktoré napadli poškodených. Obranu obžalovaného urobenu v prípravnom konaní v tom zmysle, že tvrdenie poškodeného K. je nepravdivé, a že mu ho dosvedčujú svedkovia, ktorí sú jeho kamaráti, súd považoval za účelovú, nevierohodnú, urobenu v snahe obžalovaného vyhnúť sa zodpovednosti za daný skutok.

Z lekárskej správy na poškodeného Z. Š. z X.X.XXXX mal súd preukázané, že tento utrpel pomliaždenie a podkožné krvácanie ľavej príočnej oblasti, oderku ľavého horného viečka, zmliaždenie na ľavej strane

hrudníka a pravej bedrovej oblasti, pomliaždenie a oderky v ľavej spánkovej oblasti, zranenia vyžadujúce dobu liečenia bez potreby práceneschopnosti v trvaní najviac 7 dní.

Zo znaleckých posudkov znalcov z odboru zdravotníctva Z.. E. a Z.. E. vyplynulo, že u poškodeného K. bolo mechanizmom vzniku zranení tváre opakované násilie strednej intenzity, ktoré pôsobilo spredu dozadu na tvár, išlo minimálne o dva údery tvrdým tupým predmetom, pravdepodobne päšťou, čím boli poškodenému spôsobené zranenia, a to odrenina nosa a krvný výron ľavej očnénice, ktoré si vyžiadali dobu liečenia v trvaní najviac 1 týždeň.

Znalec vo vzťahu k ťažkému zraneniu poškodeného K. nespochybnil závery znaleckého posudku z prípravného konania, čo sa týka mechanizmu vzniku najzávažnejšieho zranenia, ktoré mohli podľa znaleckého posudku vzniknúť s vysokou pravdepodobnosťou kombináciou priameho a nepriameho násillia, pričom priame násilie bol úder ako kop do oblasti pravého vonkajšieho členka. Po následnom páde došlo k vybočeniu členka von a v prvom štádiu k zlomenine zadnej hrany píšťaly a v druhej fáze k roztrhnutiu vnútorného členkového väzu. Znalec Z.. B. E. však nevytlúčil pri takomto type zranení aj mechanizmus vzniku zranenia čisto pádom.

Mechanizmus vzniku poranenia poškodeného K. jednorázovým kopnutím do oblasti pravého vonkajšieho členka nohy nemožno samo osebe považovať za uzrozenie páchatel'a s možnosťou spôsobenia ťažšieho následku, najmä ak tento následok nevznikol priamo v dôsledku samotného kopnutia, ale nepriamo, po následnom páde poškodeného na zem, po ktorom došlo k vybočeniu tohto členka von a v prvom štádiu k zlomenine zadnej hrany píšťaly a v druhej fáze k roztrhnutiu členkového väzu. Vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že obžalovaný opakovane kopal poškodeného aj následne potom, čo tento spadol na zem. Preto konanie obžalovaného po zmene skutku nenaplnuje zákonné znaky skutkovej podstaty trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 155 odsek 1 Trestného zákona, ale trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona účinného v čase spáchania skutku, pretože obžalovaný inému úmyselne ublížil na zdraví. Vzhľadom k tomu, že do 31.8.2011, teda v čase spáchania skutku, v ustanovení § 156 Trestného zákona nebol v odseku 3 uvedený ako ťažší následok spôsobenie ťažkej ujmy na zdraví, pre ktorý by stačilo zavinenie z neobanlivosti, súd v konaní už neskúmal, či ťažší následok u poškodeného K. zavinił obžalovaný z neobanlivosti.

Z uvedených skutočností jednoznačne vyplýva, že obžalovaný D. svojím konaním naplnil skutkovú podstatu prečinu výtržníctva, nakoľko na mieste verejnosti prístupnom fyzicky napadol poškodeného K. B. Š., a súčasne aj skutkovú podstatu prečinu ublíženia na zdraví, nakoľko napadnutím poškodeného Š., a to údermi do tváre a hlavy mu spôsobil pomliaždenie a podkožné krvácanie ľavej priočnej oblasti, oderku ľavého horného viečka, zmliaždenie na ľavej strane hrudníka a pravej bedrovej oblasti, pomliaždenie a oderky v ľavej spánkovej oblasti, a napadnutím poškodeného K., a to údermi päšťou, týmto spôsobil zranenia, ktoré si vyžiadali odôvodnenú dobu liečenia najviac 7 dní, teda také poškodenie zdravia, počas ktorého obaja poškodení nie iba na krátky čas mali sťažený obvyklý spôsob života, čo mal súd preukázané lekárskou správou a znaleckými posudkami.

Vzhľadom k tomu, že z vykonaného dokazovania vyplynulo, že oboch poškodených viac a intenzívnejšie udieral obžalovaný D., má súd za to, že zranenia poškodených vznikli v dôsledku konania obžalovaného D., pričom už odsúdený S. bol uznaný vinným len z prečinu výtržníctva.

Z hľadiska subjektívnej stránky posúdil súd konanie obžalovaného vo vzťahu k obom trestným činom ako konanie v priamom úmysle (obžalovaný chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený Trestným zákonom).

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd vychádzal z ustanovení § 34 odsek 1, odsek 4, odsek 5 písmeno a) Trestného zákona, pričom vzal do úvahy spôsob spáchania činu, jeho následky, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce okolnosti, priťažujúce okolnosti, osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, ako aj to akou mierou konanie každého zo spolupáchateľov prispelo k spáchaniu trestného činu. Trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionality trestu). Trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Obžalovanému H. D. bol uložený trest odňatia slobody, nakoľko súd má za to, že takýto druh trestu zabráni páchatel'ovi v páchaní ďalšej násilnej trestnej činnosti a bude mať pre neho aj výchovný účinok.

Pri určovaní výmery trestu súd zohľadnil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno j) Trestného zákona, že pred spáchaním trestného činu viedol riadny život, nakoľko nemá žiadny záznam v registri trestov ani priestupkov, a jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno h) Trestného zákona, že obžalovaný spáchal viac trestných činov, keďže spáchal prečin ublíženia na zdraví v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva. Pomer a miera závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností bola rovnaká, preto sa podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona nemenila zákonom stanovená trestná sadzba. Obžalovaný spáchal dva trestné činy, preto mu súd ukladal úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný, pričom dolnou hranicou bola tá, ktorá je najvyššia. V tomto prípade je najprísnejšie trestným prečin výtržníctva podľa § 364 odsek 1 Trestného zákona, za ktorý je možné uložiť trest odňatia slobody až na tri roky. Vzhľadom k tomu, že pri prečine ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona je dolná hranica šesť mesiacov, pre úhrnný trest bola sadzba šesť mesiacov až tri roky. S prihliadnutím na zistenú jednu poľahčujúcu a jednu priťažujúcu okolnosť sa zákonom ustanovená trestná sadzba nemenila. Vzhľadom k tomu, že obžalovaný doposiaľ nebol súdne ani priestupkovo trestaný, avšak prihliadnuc na skutočnosť, že napadol dvoch poškodených, pričom k ich zraneniam prispel vyššou mierou ako už odsúdený Z. S., ktorý bol uznaný za vinného len z prečinu výtržníctva, súd obžalovanému ukladal trest pri dolnej hranici trestnej sadzby, avšak nie úplne na dolnej hranici, a to vo výmere 12 mesiacov, nakoľko má za to, že takýto trest bude pre obžalovaného dostatočný, aby viedol k jeho náprave a splnil aj výchovný účel. Vzhľadom k tomu, že zavineniu (ani nedbanlivostnému) obžalovaného nemožno pripočítať ťažší následok spôsobený poškodenému K., súd neukladal obžalovanému prísnejší trest, a nakoľko ostatné zranenia oboch poškodených boli iba v rozsahu sťaženia obvyklého spôsobu života najviac na sedem dní, považoval súd uložený trest za primeraný.

S ohľadom na osobu páchatela, jeho doterajšiu beztrestnú a bezpriestupkovú minulosť, má súd za to, že pre nápravu obžalovaného výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný, preto súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene odložil podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a určil mu skúšobnú dobu v trvaní 15 mesiacov. Takto určenú skúšobnú dobu považuje súd za dostatočnú, aby obžalovaný preukázal, že povedie riadny život, pričom súd pri určení dĺžky skúšobnej doby prihliadol aj na čas, ktorý uplynul od spáchania skutku, pričom ani v tomto období sa obžalovaný nedopustil žiadnej ďalšej trestnej činnosti, ako aj na okolnosť, že ak by sa súd v tomto konaní dôslednejšie riadil rozhodnutiami odvolacieho súdu, konanie by trvalo kratší čas a obžalovanému už mohla skúšobná doba už plynúť. Dĺžku konania z dôvodu trikrát zrušeného rozsudku súdu prvého stupňa odvolacím súdom nemožno pripísať na ťarchu obžalovaného a určovať mu po uplynutí šesť a pol roka od skutku, kedy sa taktiež nedopustil trestnej činnosti, neprimerane dlhú skúšobnú dobu, keď už v tomto čase viedol riadny život.

S poukazom na zranenia poškodeného, by na preukázanie jeho nárokov na náhradu škody bolo potrebné vykonávať ďalšie dokazovanie, ktoré by presiahlo rámec trestného konania. Z toho dôvodu boli N. K., ako aj spoločnosť UNION, Zdravotná poisťovňa, s nárokmi na náhradu škody odkázaní na civilný proces, podľa § 288 odsek 1 Trestného poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie na súde, proti ktorého rozsudku smeruje, do 15 (pätnásť) dní odo dňa oznámenia rozsudku. V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy. Odvolanie má odkladný účinok.